

„кумица“ се прогласява тая, чийто е втори слѣдъ кръстничен вѣнецъ. — „Кръстницата“ (кумата) се гордѣе съ това си качество, тя е него денъ весела и радостна, гощава своите другарки, които отиватъ у дома ѝ да ѝ честитятъ. Слѣдъ Великъ-денъ кръстницата дава пълно и настояще огощѣние. Въ подирньо врѣме, кога кумичкането става между възрастни хора, кумицата не гощава никого.

Казанлѫшко. — Въ Казанлѫжъ побратимяванье става само кога нѣкой станжъ сѫщеврѣменно нѣкому деверь и зълва. Побратимъ е деверътъ, а посестрица — зълвата. Слѣдъ това тѣ си проваждатъ и размѣняватъ по между си нѣкои подаръци, каквото обуща, чорапи или други.

Копривщица. — Нѣма у насъ тия обичаи.

Лѣсковецъ. — Въ Лѣсковецъ сѫществува побратимство. Обрядъ не става въ черкова, но само се закълняватъ прѣдъ иконата, че ще бѫдатъ побратими или посестрици. Подиръ това става гощаванье. — Побратимство може да бѫде между мжжье и жени; а поводъ за посестримяванье на мжжъ съ жена може да бѫде, когато мжжъ нѣквой ѝ направи голѣмо добро, или я избави отъ неволя и опасностъ. Въ такъвъ случаи мжжъ казва на жената „посестрица,“ а тя нему — „побратимъ.“ — Благодарната страна по Великъ-денъ всѣкога принася на другата нѣквой даръ: обикновенно количе и яйца. — Случватъ се и общи побратимявания, т. е. побратимяватъ се и женени людие по между си за да си помагатъ и да се защищаватъ наедно съ своите жени и дѣца.

Македония. — Побратимяване и посестримяване ставало често. По селата и йоще става, но какъ и съ какви обряди незнай, както и за кумствованieto на женитѣ.

Старо-Загорско. — Въ градътъ твърдѣ рѣдко се случва да стане побратимяване. Ако стане то все между чифчийското (ораческо) съсловие; у занаятчийтѣ се чува названието побратимъ, но обрядъ не става. — По селата обаче и до сега се извършва съ церемониалъ. — Ето какъ: двѣ момчета като се обикнатъ, усѣщатъ се толковъ близки, щото отъ братъ по си животъ и подкачатъ да си думатъ „побратиме.“ А въ село Кючукъ-Хасанъ азъ бѣхъ свидѣтель и очевидецъ на побратимяванье, което станж въ кѫщата на попа между двама мои ученици 15—16 годишни. Обрядътъ трѣбвало да се извърши вечеръта срѣщу Ивановъ-денъ. Единътъ отъ бра-